

[Ministeren for handel, industri og søfart.] daværende handelsministers redegørelse for skrivelsens betydning, og deraf opstod min kritik. Men på samme måde som jeg anerkender skrivelsen, må jeg også gå ud fra, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen anerkender, at prismyndighederne, når de administrerer efter de retningslinier, der er nedfældet i betænkningen, er i overensstemmelse med de forudsætninger, hvorunder loven blev fremsat af det ærede medlem hr. H. C. Hansen som minister og senere vedtaget.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen stillede mig et par spørgsmål vedrørende den nye formulering om produktionsregulering. De lød sådan: Hvis den internationale vareknaphed medfører så høje priser på en eller anden vare, at vi af hensyn til vor anspændte valutasituation er nødt til at nedskære importen af denne vare stærkt, er der så efter handelsministerens formulering af § 5 bemyndigelse til at gennemføre en produktionsregulering af denne vare — eller hvis international knaphed medfører en sådan fordyrelse af vor import, at vi i almindelighed må skære importen ned, kan man så efter ministerens forslag for de varer, hvor det skønnes hensigtsmæssigt, gennemføre produktionsregulering?

Det forekommer mig, at der ikke er stor forskel på selve formuleringen af spørgsmålene. Hvis international knaphed medfører fordyrelse eller medfører højere priser, må det formentlig betyde det samme. Fordyrelse er højere priser, og højere priser er fordyrelse. International knaphed på en eller anden vare må føre til, at vi er ude af stand til at importere varen i de ønskede mængder, og hvis varen er af betydning for vor forsyning eller for vor eksport, giver bemyndigelsen mig ret til regulering af produktionen, vel at mærke med tilslutning fra vareforsyningsudvalget.

Det ærede medlem hr. Tholstrup spurgte mig, hvad der lå i ordene: fremme af produktionen, og mente, at disse ord var overflødige. Hvis det ærede medlem er enig med mig i, at brændselssituationen — for at nævne noget — kan føre til, at man må fremme brunkulsproduktionen for at dække brændselsbehovet, tror jeg, han vil give mig ret i, at der er en begrundelse for, at ordene: fremme af produktionen står

i lovforslaget. Tilsvarende forhold kan iøvrigt gøre sig gældende på andre områder end netop brunkullenes.

Må jeg lige om den aktuelle brændselssituation gøre en enkelt bemærkning, da både det ærede medlem hr. H. C. Hansen, det ærede medlem hr. Anker Lau, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Aksel Larsen beskæftigede sig med dette spørgsmål. Jeg har ikke sagt, at der ikke er nogen, der mangler koks. På spørgsmål her i tinget har jeg sagt, at det i mange tilfælde ville være vanskeligt at få brændsel, uanset at forsyningerne skulle være tilstrækkelige, og jeg udtalte, at jeg håbede, at både kommunerne og de handlende ville fordele brændslet på den mest hensigtsmæssige måde. Jeg udtalte, at jeg dermed mente: til de forbrugere, der havde mest brug for brændsel — i virkeligheden det samme som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) så stærkt var inde på. Både spørgsmålet om merhugst og brunkulsproduktion er taget op af regeringen. Det er jo klart, at vore hjemlige forsyningskilder på dette område må udnyttes, hvis tilførslerne af brændsel udefra svigter.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen henstillede til mig at fremsætte de faktiske tal vedrørende fedtstofrationeringen. Det ærede medlem har jo, som han også selv sagde det, allerede rejst spørgsmålet i vareforsyningsudvalget og har der erklæret sig enig i, at hele problemet må ses i sammenhæng, også med vore eksportmuligheder. Jeg har i den anledning bedt landbrugsministeren om at fremkomme med en udtalelse herom. Jeg har endnu ikke fået et sådant materiale fra landbrugsministeren, og jeg er derfor på nuværende tidspunkt ikke i stand til at give en samlet redegørelse for hele fedtstofproblemet; men med hensyn til smørforbruget kan jeg godt give nogle ganske enkelte oplysninger, uden at de dog kan give udtryk for, hvorledes det faktiske forbrug vil komme til at ligge; det er efter min opfattelse for tidligt at udtale sig derom. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, har forbruget pr. uge i tiden fra 3. november til 28. december 1950 ligget på 510 t, og i de derefter følgende 4 uger på 460 t. Heroverfor står et gennemsnitligt ugentligt forbrug i de første 10 måneder af 1950 på 375 t, medens det gennemsnitlige